

Vi skjønne ej rettere, end at det maatte være meget betænkeligt saa fuldstændig at bryde med Fortiden, og kunne ikke finde denne Forholdsregel retfærdiggjort, hverken ved Frihedens Forbringere, som Ridsforholdene skulde have rejst, eller ved den Forandring, der var indtraadt med Fjordens Stilling i flere Retninger siden Gjennembruddet ved Agger i 1825; men vi unblade ej heller at gjøre opmærksom paa, at selve Kommissionen ingenlunde tiltraadte de Principer, som Loven godkjendte. Den udtalte, at det ingenlunde kunde gaa an at give Aalevaad-fiskeriet frit paa Limfjorden; navnlig vilde en tiltagende Anvendelse af smaamaastede Garn, uaftet den store Fisserigdom, føre til Fiskeriets fuldstændige Odelæggelse; den indstillede heller ikke de „laasede Bandede“ fuldstændige Ophævelse og foreslog som „laasede Bandede“ 1) fra Aalborg til Best for Løgstør, 2) Hjarbæk Bugt S. for Virksund, 3) Kilen og 4) Krit Vig; — det var Fiskerikonfulenten, der paa en ret ejendommelig Maade foreslog Aastringen aldeles ophævet.

Det nærværende Udvalg, — idetmindste dets overvejende Flertal, — kan ikke billige, hvad Kommissionen iøvrigt anfører til Støtte for at udflyde de øvrige laasede Bandede, og det maa enstemmig misbillige, at den foreslog Tilladelse givet til at drage Bøtvaad til Baad, af Grunde, som i det Følgende skulle udvikles.

Det maa være os tilladt til Supplering af denne vor Undersøgelses historiske Del at tilføje et Par Ord om de andre nu paa Limfjorden brugelige Aalevaad, som vi have medindbefattet under Navnet Pulsvaad.

Bøtvaad eller Karvaad nævnes ikke i den tidligere Lovgivning; først i Lov 29. Decbr. 1857 siges i § 18, at dette Baad skal være tilladt paa den „hidtil brugte Maade“, saaledes at Baaden (der bruges kun een) drages til Baaddet; at det har faaet Indpas, forklares let, naar henses til, at selve Baaddets Beføstning er ikke lidet billigere end Pulsvaaddet, og at det under Brugten kun fordrer 1 Baad og 3 Mand. Det nød efter Loven af 1857 §§ 18 og 19 samme Aaar som Pulsvaaddet, men havde forud, at det maatte bruges i en Del af de Bandede, som vare aflaaede for hint, nemlig Nord for Virksund og ind ad Stroe N. for Vinien Lyby Mølle til Sydveststodden af Luns, paa Willaar: Armene 1—3 Favne dybe og kun 1 Baad. Lov 4. Januar 1861 gav det de samme Friheder, som Pulsvaaddet nød, og særlig blev det tilladt S. for Hvalpsund Færgested indenfor Vinien Hagens Mølle i Salling til Højslev Kirke; det maa nu ikke have en Dybde i Armene af over 16 Alen, hvilket ved Lov 22. Marts 1867 nedfattes til 12 Alen, ligesom det ved samme Lov fik Frihed til at bruges overalt saaledes, at Baaddet drages til Baaden for Anker. At dette kunde anbefales, maa vi afgjort anse for et Misgreb; thi det gav Anledning til, at de ved Lov 29. Decbr. 1857 § 35 forbudne Aaleanker- eller Snurrevaad, der med Rette have vaakt saa megen Misnøje, fik stor Udbredelse over Fjorden. Disse ere vel ikke udtryffeligt blevene tilladte, eller endog nævnte i nogen af de senere Love; men da de kun ere Puls- eller Bøtvaad i formindsket Størrelse, ere de selvfølgelig tilladte og praktisk anvendelige, naar Bøtvaad maa drages til Baad for Anker. Som det billigste baade i Beføstningen og i Brugten (det kræver kun 2 Mand i 1 Baad) kunde mange flere anskaffe det, og i og for sig skulde man vel prise det som et Gode, at Fiskebaaden gjordes tilgængelig for flere og mindre Bemidlede, isald den ellers stod til at anbefale; men man støder da her snart paa de Ulemper, som flyde af en for stærk Brug, som altid er uheldig; — mere maadholdent kunne vi ikke udtrykke os.

Følgerne lode heller ikke vente længe paa sig. Da Aalevaad-fiskerne havde saa fuldstændig faaet Overtaget, viste det sig snart, at Tallet paa dem, hvis Interesser lide Skade ved deres Fiskebaade, er langt det overvejende. Klager indløb allevegne fra Fjorden over Forskyrrelse af Andres Fiskeri og befrygtet Odelæggelse af flere Fiskearter, og ved Indenrigsministeriets Skrivelse af 17. April 1869 blev det overdraget medunderskrevne Fiedler, som nys var bleven Regeringskonsulent i Fiskerianliggender, at undersøge, hvilken Betydning der kunde tillægges Lovbestemmelserne for Limfjorden, navnlig hvad der for dem var opnaaet ved den oprettede Kontrol, som der havde været Tale om at ophæve. Vi kunne ikke unblade at henvise til den, efter en stedlig Undersøgelse af Limfjorden i Forening med Kontrolpersonalet, afgivne Erklæring, som findes i en Artikel i Ridsfr. f. Fiskeri 5. Marg. S. 65 flg. og turde være saameget mere vejledende ved Betragtninger af det foreliggende Spørgsmaal, som den i historisk Rækkefølge indeholder en sammentrængt Oversigt over de væsentligere ældre og yngre Lovbestemmelser for bemeldte Fjord siden Emanationen af Danske Lov. Mligemaade henledes Opmærksomheden paa de Aalevaadssagen angaaende Erklæringer til Indenrigsministeriet af 6. Juli, 11. og 29. Septbr. 1871, i samme Ridsfrift 6. Marg. S. 214 flg., som gif forud for de Rigsdagssessionen 1871/72 forelagte Fiskerilovforslag og som vise, at det kun var et tarveligt Udbytte, der vandtes ved Lovene af 1872. Det maa nemlig bemærkes, at det ikke blot var Limfjorden, der kom til at bære Følgerne af Lov 22. Marts 1867; men i rigeligt Maal ogsaa det øvrige Land, hvortil Aalevaad-fiskerne nu udbredte sig. Svad enten det nu var, fordi de søgte Strøg paa Limfjorden ikkun lode knap Plads for den tiltagende Mængde af Aalevaad, eller Malmængdens Aftagen der allerede blev kjendelig, saa at Byderne maatte søge ud, for at Puls-